

I skolen var jeg en god kammerat, der undte de andre flidspræmierne

Den store Horsens-industrimand, fabrikant Ove Hede Nielsen, som fylder 60 aar, eksperimenterede med radio allerede i drengeaarene, og senere fik han overladt et hjørne af faderens fabrik * Om succes paa eksport og om god design * „Vi er kun interesseret i at holde en god beskæftigelse"* Vigtigt med godt arbejdsklima i en virksomhed

Fabrikant Ove Hede Nielsen, hvis tur det nu er til at fejre 60 aars fødselsdag — det sker onsdag den 29. november. Er en af pionererne inden for dansk radioindustri. Det begyndte naturligvis allerede i drengeaarene, og det var paa en tid, da radio var noget ganske nyt og spændende, og da man eksperimenterede og var selvbygger. Mange af os husker endnu de smaa krystalapparater, som man kunne fremstille for nogle faa kroner, hvad mange drenge havde fornøjelse af. Radioens barndom var en interessant tid.

Ove Hede Niensens store interesse i drengeaarene var radio, og han fik lov at muntre sig. Han lavede radio, endnu før der var noget, der hed Statsradiofonien. Radio har været hele hans liv og vil vedblive med at være det, selv om han har mange andre jern i ilden. Sammen med broderen Ejgil er han indehaver af de store Hede Nielsen'ske virksomheder, der i en menneskealder har præget Horsens som industriby, og som producerer radio, fjernsyn, cykler, cykelsadler, ilt og acetylen, rør og — grammofoonplader. Selskabet beskæftiger i dag omkring 1500 mennesker.

Eksport til 45 lande

Den snart 60-aarige er, hvad man med en forslidt vending kalder en dynamisk personlighed. Dem er der nogle stykker af i vort land, siges dat, men hvad vitalitet, arbejdsevne, energi og humør angaar er der næppe nogen, der taaler sammenligning med Ove Hede Nielsen. Han har haft succes her i livet, men succes'en er ikke steget ham til hovedet. Han har stadigvæk noget af drengen i sig. Han holder af en god spøg, og han kan lide at omgaas mennesker. Det ved hans medarbejdere, og de ved, at de til enhver tid kan faa chefen i tale. Formaliteter interesserer ham ikke meget, men kendsgerninger saa meget desto mere.

Spørger man Ove Hede Nielsen,

hvordan det egentlig begyndte, faar man at vide, at han allerede som 15-aarig startede i faderens, den afdøde storfabrikant Niels Hede Niensens virksomhed. Det var dog ikke radio, der stod paa programmet dengang. Den unge mand kom efter en læretid i udlandet hjem for at skulle berejse Jylland og sælge cykler.

— Det blev dog ikke den store succes, fortæller Ove Hede Nielsen. Jeg var mere interesseret i radio. Jeg havde faaet fat i et par højttalere, som jeg eksperimenterede med, og jeg opdagede, at det var meget sjovere. Sammen med nogle faa medarbejdere fik jeg saa overladt et hjørne af fabrikken, hvor vi begyndte at lave radioapparater. Far var saadan set ligeglad med, hvad vi solgte, bare vi solgte noget! Det var, før Statsradiofonien havde begyndt at sende, men der var private udsendelser, bl. a. fra rutebaaden „Aalborghus", hvis telegrafist morede sig med at sende grammofoonmusik ud i æteren. Desværre var hans pladeudvalg ikke særlig stort, og jeg husker, at vi var nogle stykker, der skillingede sammen og forærede manden en ny plade... — For nu at springe frem til det aktuelle: hvordan er situationen i dag inden for branchen?

— Jeg kan røbe, at i penge er radio i dag en større forretning for os end TV. Jeg fik i sin tid det gode raad af en ven at fordele mine interesser med eksport for øje, og for en halv snes aar siden begyndte vi saa at eksportere, selv om vi kunne have tjent mere ved udelukkende at sælge paa hjemmemarkedet. I dag, hvor TV-markedet er vigende, sælger vi 40 procent af vores produktion til udlandet. Det drejer sig om 40-45 lande jorden over. Sverige er et stort marked for os. Nye, store markeder er vi ved at faa i Sydafrika og i Singapore.

— De har ogsaa cykelfabrikken under Dem?

— Ja, og der ruller jo nogle tusinder ud fra fabrikken hvert aar. Alene til Sverige sælger vi 10.000 cykler om aaret. Cykelsadler sælger vi i flere lande, og mærkeligt nok gaar der flest af dem til England.

„De maa da vel gaa i stykker engang!"

— Vi undgaar vel ikke at snakke farve-TV!

— Paa Arena-fabrikken har vi lavet nogle faa farve-TV-apparater, og nu kommer der 500 i en første prøveserie. Jeg er sikker paa, de er gode. Vi er stærkt forbundne med vore venner RCA-koncernen i USA, der har lavet millioner af farve-TV-apparater og altsaa har store erfaringer, der kommer os tilgode. Vi har folk derovre, og selv rejser jeg derover en af dagene.

— Konkurrencen er vel haard?
— Naa, mener De det? Ja, ja, men lad mig lige give Dem en oplysning, som vi netop har modtaget gennem Danmarks Statistik. Den lyder paa, at Arena tegner sig for 46 procent af eksporten af radio og TV i første halvår 1967. Sidste aar havde vi en fremgang paa 10-12 procent, og ved vores samlede produktion beskæftiger vi en stab paa 25 ingeniører.
— Hvordan med eksporten til fællesmarkedslandene?

Fabrikant Ove Hede Nielsen fotograferet paa sit kontor: „Min dør staar altid aaben...."

— Der vil altid være et marked for fabrikker af den størrelse, vi har i Danmark, selv om vi paaføres haard konkurrence, men selvsagt ville det være en uhyre lettelse, om 20-30 procent tolden til disse lande bortfaldt. Jeg tror, at de fire radio- og TV-fabrikker, der nu er tilbage herhjemme, vil fortsætte med at bestaa. Der stiftes jo 30.000 nye hjem hver aar, og ganske vist er der nu 1,2 million TV-apparater i Danmark, men en del skal jo udskiftes efterhaanden, og dertil kommer saa eksporten. Vi skal imidlertid stadig lægge vægt paa god design, og det gør vi ogsaa. Jeg vil paastaa, at ingen i verden laver bedre TV og radio end vi herhjemme. Ikke fordi vi er dygtigere end andre, men fordi vi ofrer arbejds-løn paa at lave det helt gode. Nu udvikler vi stereo-radio med henblik paa stereo-udsendelser fra næste aar.

— Og derefter?

— Saa skulle program 2 komme med UHF, og det bliver noget meget stort. Jeg ville gerne have haft UHF før farve-TV, men det vil betyde store investeringer. Alle vore TV-apparater er imidlertid indstillet til eller kan tilbygges UHF, og der er allerede et betydeligt salg af apparater med indbygget UHF. Jeg kan forøvrigt betro Dem, at om et aars tid vil der kun blive solgt 22 tommers fjernsyn. Man gaar væk fra de store formater, og 27 og 25 tommers sælges ikke mere.

— Hvor længe holder et godt fjernsynsapparat?

— Alt for længe! Vi har haft apparater, der har kørt i snart ti aar. Men de maa da vel for pokker gaa i stykker engang!

— Det er nogle omfattende virksomheder, De og Deres bror Ejgil driver.

— Ja, og det har den fordel, at hvad man eventuelt sætter til paa gyngerne, tjener man ind paa karrusellerne, som Preben Uglebjerg saa smukt synger om!

— Har De gode kolleger inden for branchen?
— Ja, vi er skam meget gode venner og arbejder godt sammen. Vi kan da ogsaa hjælpe hinanden, hvis en af os staar og mangler en vare. Der er intet brødnid hos os, saadan som tilfældet ofte er inden for detailhandelen.

— Nu er Deres og Deres brors sønner indtraadt i ledelsen af virksomhederne?

— Ja, og jeg kan da godt indrømme i den forbindelse, at vi af hensyn til en kommende ny arvelov har overdraget en ikke ubetydelig del af vore formuer til vore børn, mens muligheden herfor endnu er til stede. Desuden har vi overført mange penge til vore fonds.

— De er meget paa rejse, Ove Hede Nielsen?

— Ja, og jeg er faktisk noget af en flyvepioner, selv om jeg ikke selv har lært at flyve. Jeg fløj allerede som 14-aarig, og efter krigen har jeg været jorden rundt med fly et par gange. Om jeg er saakaldt luftmillionær ved jeg dog ikke. Jeg kan lide at flyve og er meget paa farten. Et af mine yndlingssteder er Caribia. Tidligere holdt jeg meget af skisporten, nu foretrækker jeg varmen. Derfor agter min kone og jeg at holde juleferie paa Tenerifa. Derfra skal jeg til Sydtyskland og Bremen og saa et smut til USA.

„Min dør er aldrig

lukket"

— Tør man spørge, hvordan De klarede Dem i skolen i sin tid? — Jeg tror nok, mit arbejde i skolen var under lavmaalet. Men jeg var altid en god kammerat, som gerne lod de andre løbe med flidspræmierne...! Jeg var vist rentud doven i skolen. For resten finder jeg, at der bliver lagt al for stor vægt paa eksaminer i dag. Har man ikke en eller anden eksamen, kan man ikke naa frem.

— De er jo ogsaa landmand.

— Ja, jeg har en dejlig gaard ved Ry, og landbruget interesserer mig meget, selv om jeg ikke selv tager del i driften.

— Hvad gaar fritiden med?

— Bl. a. ogsaa med at rejse. Og saa elsker jeg at sejle med min veludstyrede baad. Jeg har sejlet en del baade i de skandinaviske og tyske farvande. Paa 59 dage præsterede jeg at sejle 3000 miles eller som fra Irland til USA.

— Forestaar der nye udvidelser paa Arena?

— Vi er kun interesseret i at holde en god beskæftigelse og slet ikke i at faa en dobbelt saa stor fabrik. Det maa blive en sag for vore børn.

— Hvordan holder De Dem form?

— Bl. a. ved at gaa lange ture.

— Det siges, at De har et godt forhold til Deres medarbejdere?

— Een ting staar i hvert fald fast: min dør er aldrig lukket alle, der vil tale med mig, kan komme ind ad den uden videre formaliteter. Og mine medarbejdere benytter sig af det.

— Har De et fødselsdagsønske?

— Ja, jeg vil haabe, at tredje generation af Hede Nielsen-slægten maa være gode venner med deres medarbejdere og vil søge at skabe et godt arbejdsklima. Det har saa meget at betyde for et firmas trivsel.

— Hvordan fejres fødselsdagen?

— I hjemmet i Carl Johansgade, hvor jeg holder en reception om formiddagen. Jeg regner med, at der kommer mange for at fejre dagen sammen med mig. En af mine venner i Amerika har f. eks. bebudet, at han „kommer lige forbi". Den første fødselsdagsgave, jeg har faaet, er ogsaa kommet fra Amerika

H. R.